

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om status for forberedelserne til den kommende regeringskonference i EU?«

Af Jacob Buksti (S), Charlotte Antonsen (V), Pia Christmas-Møller (KF), Holger K. Nielsen (SF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mimi Jakobsen (CD), Elisabeth Arnold (RV), Keld Albrechtsen (EL), Jann Sjursen (KRF) og Kim Behnke (FRI). (Forespørgslen anmeldt 9/2 2000. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/2 2000).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal her gøre opmærksom på, at afstemninger om eventuelle forslag til vedtagelse bliver udsat til i morgen.

For grundelse hr. Claus Larsen-Jensen.

Begrundelse

Claus Larsen-Jensen (S):

EU står over for at optage en række nye lande. Det forudsætter, at der sker en række tilpasninger af EU's institutioner. Det lykkedes jo som bekendt ikke, desværre ikke, de femten EU-lande at blive enige om de nødvendige tilpasninger, da man forhandlede Amsterdamtraktaten på plads. Derfor er det forudset i Amsterdamtraktaten, at der skal holdes en ny regeringskonference om disse spørgsmål.

Regeringskonferencen blev officielt indledt den 14. februar i Bruxelles. Partierne bag forespørgslen ønsker derfor oplyst, hvilke overvejelser regeringen har gjort sig i den forbindelse, og hvilke synspunkter regeringen har tænkt sig at fremføre på Danmarks vegne.

Besvarelse

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for initiativet, så vi netop på det her tidspunkt får en god debat om regeringskonferencen og det, der er regeringskonferencens hovedopgave, nemlig at prøve at skabe de rigtige rammer for at EU's udvidelse kan finde sted på betryggende vilkår i et godt tempo, som også tager hensyn til de nye lande, og som samtidig sikrer os en basis for et godt og stabilt samarbejde.

Rammerne lagde vi jo i Helsingfors sidste år i december måned. Det var dér, vi besluttede at indkalde til konferencen her i februar måned i år. Det var dér, vi slog fast – og det er også noget, der er meget vigtigt – at forhandlingerne skal afsluttes inden årets udgang, for på den måde kan vi sikre, at vi har gjort vores hjemmearbejde, og at vi for vort vedkommende er færdige til at modtage de første lande – det er ikke sikkert, de kommer på det tidspunkt, men alligevel – fra 1. januar 2003.

Vi synes i den danske regering, at det er meget vigtigt, at den tidsplan holder. Det er vigtigt, at vi holder tempoet i udvidelsesprocessen. Det kræver, at vi gør vores hjemmearbejde færdigt, og det vil vi fra den danske regerings side gøre alt for at gøre.

Det er klart, at hvornår det første land bliver medlem, selvfølgelig vil afhænge meget af det enkelte lands indsats og selvfølgelig også vores bistand dertil.

Nu er det hele lagt til rette, og vi vil arbejde hårdt for, at eu forhandler med alle de centrale østeuropæiske lande på én gang, og det har vi arbejdet hårdt for længe. Dertil er vi nu kommet.

Målet er, synes jeg, fantastisk spændende: at få skabt et helt og udelt Europa, hvor der ingen konflikter er, og som ikke bruger menneskelige ressourcer på ulykker i en tid, hvor vi har brug for det modsatte, i en tid, hvor vi har alle chancer for, at det, vi drømmer om, kan blive en realitet.

Men det er, som jeg sagde, vigtigt, at vi holder tidsplanen, og for at kunne holde tidsplanen tror jeg, at det er vigtigt, at vi ikke kommer med for mange temaer, altså at vi prøver at begrænse os til det, der er vigtigst for EU's udvidelse. Det var det, vi ikke fik klaret i Amsterdam i forbindelse med vores nye traktat.

Vi gjorde en række fremskridt med Amsterdamtraktaten, men der var spørgsmål, der hang, som det hedder, som ikke blev løst. Derfor skal vi koncentrere os om stemmевægtene i vores ministerråd, og vi skal koncentrere os om Kommissionens sammensætning. Vi skal kort sagt koncentrere os om lige præcis de spørgsmål, der er vigtige for, at vores projekt, et helt og udelt, fredeligt Europa, kan blive en realitet.

Vi har længe været parate til at løse det. Det var vi allerede i Amsterdam. Det er vi også nu igen. Vi havde lejlighed til at holde en række møder og have drøftelser med Folketingets partier, og på det grundlag kunne vi fremlægge